

[Valdemar Thomsen.]

om Meningen er at gaa frem paa samme Maade som i Fjor, men det er det formentlig, og derfor vil det være nyttigt at faa fastslaaet, hvem der her i Salen vil tage Ansvar og Medansvaret for denne Særbeskatning af Landbruget. Det er jo tilmed en Beskatning, der vender den tunge Ende nedad. Sagen er nemlig den, at de Landmænd, der tvinges til forholdsvis størst Salg af Besætning, i Almindelighed vil være dem, der i Forvejen er ude for de største Vanskeligheder, dels paa Grund af en til Misvækst grænsende lille Avl, dels fordi Kornlovens Bestemmelser i Forbindelse med de svigtende Tilførsler vanskeliggør Opretholdelsen af Produktionsapparatet. Landmænd, der faar deres Indkomstskat forhøjet med 20—25—30 pCt., vil derfor betragte Finansministerens Afgørelse fra i Fjor som baade urimelig og uretfærdig. Men nu faar vi jo se, om nogen vil dele Ansvaret med den højtærede Finansminister.

Hassing-Jørgensen: Jeg har nogle Indvendinger at gøre mod to Paragraffer i det særlige Lovforslag om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten. I § 4 bestemmes det, som man vil vide, at Fortjeneste eller Tab ved Realisation af Aktier og lignende Værdipapirer o. s. v., skal tages i Betragtning ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst. En saadan Ekstrabeskatning er jo i Modstrid med Skattelovgivningens almindelige Princip, hvorefter Formuestigning ikke beskattes. Imidlertid siger jo den højtærede Minister, at her drejer det sig om noget særligt, det drejer sig om en Avance, der fremkommer ved Udnyttelse af Konjunkturer som Følge af Krigssituationen. Nu kunde man jo nok gøre tilsvarende Bemærkninger om adskillige andre Formuegenstande, som man ikke søger at inddrage under denne Ekstrabeskatning. Det gælder Ejendomme, navnlig Landejendomme, Tørvemoser, Brunkulslejer, ja, selv for Obligationers Vedkommende har vi jo i Aar oplevet en ganske særlig Konjunktur, medførende en betydelig Prisstigning. Naar man nu ser paa Aktierne i de forskellige Selskaber, sammenholder Kurslisterne før og nu, vil man nok komme til det Resultat, at adskillige Aktier virkelig er steget i Værdi, og at Værdistigningen har en vis Forbindelse med Krigskonjunkturerne, og det gælder altsaa særlig de store børsnoterede Effekter; men for en stor Mængde Papirers Vedkommende har Krigskonjunkturerne ingen eller kun ringe Betydning. Jeg gør i den

Forbindelse særlig opmærksom paa de unoterede Aktier i smaa Selskaber. Saadanne Aktier i smaa Selskaber har næsten aldrig anden Anvendelse end at tjene som Anlægspapirer for dem, der mere eller mindre er knyttede til saadan et Selskab, har indgaaende Kendskab til dets Administration. I disse Selskaber finder der jo en systematisk Opsparing Sted fra Aar til Aar som Følge af de Konsolideringsbestrebelsler, der i en lang Aarrække har præget Aktieselskabernes Udbyttepolitik, og om disse aarlige systematiske Opsparinger kan man dog virkelig ikke sige, at de har nogen som helst Forbindelse med Krigskonjunkturerne. Ja, vil man sige, men man kan jo ogsaa unddrage sig denne Beskatning ved ikke at sælge Papirerne; naar man bare ikke sælger dem, kommer man jo heller ikke til at betale Skat. Det er naturligvis rigtigt, men jeg maa tilføje, at desto ærgerligere maa det jo være for dem, som netop er nødt til at sælge, og dem er der jo dog af og til nogle af.

Den højtærede Finansminister ønsker at holde disse Papirer i Ro, for at de ikke skal gaa ind i Spekulationen. Det er faktisk det eneste Argument, den højtærede Finansminister har anført. Han vil undgaa Spekulation, og for at undgaa Spekulation maa Folk ikke faa Penge ledige, som de kunde kaste ind i denne Spekulation. Imidlertid, alle andre Tilfælde, hvor Folk er nødt til at sælge, og hvor de sælger ikke for at indgaa i Spekulationen, men for at indgaa i almindelige loyale Engagementer, omfattes jo ikke af denne Argumentation. Naar det Tilfælde endelig indtræder, som jeg vil paastaa er forholdsvis sjældent, at en Mand realiserer sine Anlægspapirer for at kaste sig ind i Spekulationen, saa opstaar der jo netop et Spekulationsengagement, af hvilket den højtærede Minister faar sine Indtægter. I et saadant Tilfælde bliver den paagældende Skatteyder jo netop pligtig at svare Skat af den Fortjeneste, han har opnaaet ved at gaa ind i Spekulationsengagementet. Men man *kan* altsaa være nødsaget til at sælge af Papirer, som man ellers har tænkt at ligge med uden Tidsbegrænsning. Man kan finde paa, at man vil have en fast Ejendom, man kan ogsaa være nødt til at anskaffe sig en fast Ejendom. Man kan tænke sig at ville etablere en Forretning. Ens Børn bliver gift og maa udstyres, og man kan til en vis Grad blive nødt til at sørge ogsaa for deres Etablering. Endelig kan der jo komme Forslag om Oprettelse af nye Virksomheder under Aktieselskabs Form, hvor man i og for sig kunde føle sig fristet til at deltage, men hvor man